

BARBARA CARTLAND

IGAVESTI MINU

Alates aastast 2012 on kirjastustelt Ersen ja Amor
ilmunud järgmised Barbara Cartlandi raamatud:

Armastuse otsinguil
Armastuse laev
Nad leidsid tee taevasse
Õppides armastama
Elu mõte on armastus
Igavesest ajast igavesti
Valge nõid
Õnnis süda
Armunud süda
Armastuse rikkus
Päästja ingel
Tõeks saanud unenägu
Armastus järve ääres
Inglise roos
Armastuse tähtsus
Armastajad Londonis
Armastuse meri
Armastus Prantsusmaal
Reis armastuseni
Salajane armastus
Suudlus südamest
Igavesti minu

BARBARA CARTLAND

IGAVESTI MINU

Inglise keelest tõlkinud Merike Kivilo

ERSEN

Barbara Cartland
Mine for Ever
2009

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele ERSEN.

Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Tegelased ja sündmused selles raamatus on täielikult autori kujutluse vili ja ei ole mingil viisil seotud ühegi tegeliku inimese ega sündmusega.

Kaane kujundanud Reet Helm
Toimetanud Kaie Nõlvak
Korrektor Inna Viires

Copyright © 2009 by Cartland Promotions
All rights reserved.
© 2018 Kirjastus ERSEN

D09347918
ISBN 978-9949-82-295-9

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest www.ersen.ee

*„Armastus on kirgas kui igavene tuli, mida ei saa eales
kustutada.”*

Barbara Cartland

Esimene peatükk

1889

Oli soe kevadine päraslõuna, kui Robert, Sherborne'i kuues krahv, jõudis Abbotsbury Halli, mis oli Lilliana Parkeri koduks.

Tallimees haaras krahvi hobusel rakmetest.

„Kas preili Parker on kodus?” küsis krahv hobuselt maha hüpates murelikult.

„Jah, mu isand. Kas ta teab teid oodata?”

„Ei, ei tea. Tulin siia lootuses, et ta juhtub ehk kodus olema.”

Tõde aga oli see, et krahvil oli neiule halbu uudiseid teatada.

Ta oli Lillianaga juba kolm kuud kurameerinud sest-saadik, kui neid Londonis ühel peol tutvustati.

Lilliana isa, sõõr William Parker, oli parlamendi liikmena hõivatud tähtsate asjatoimetustega alamkojas

ja nii olid ta naine Eleanor ja tütar sõpradega õhtust söömas.

See oli üks tavaline pidu, mitte enama kui tosina külalisega, ja juba alates esimesest pilgust Lilliana armsale näole oli krahvil olnud selge, et tema on mehe jaoks maailmas see ainus ja õige naine.

Lilliana oli pikka kasvu ja sale neiu süsimustade juuste ja pruunide silmadega, mis meenutasid jaanikakraid.

Krahv oli neiu süütust ilust lummatud ja tegi kõik, mis tema võimuses, et neid tutvustataks.

Lilliana omakorda oli jäägitult võlutud heledapäisest ja siniste silmadega, esinduslikku sõjaväevormi kandvast krahvist.

Asjaolu, et nad elasid teineteisest vaid mõne miili kaugusel Downleigh's Hampshire'is, oli vaid õnnelik kokkusattumus.

Kui krahv õhtu lõpuks küsis, kas ta võiks neidu külastada, oli Lilliana olnud eevil.

Aga kuna teda oli kasvatatud nooreks daamiks, näitas ta üles viisakat tõrksust, enne kui andis teada, et on harjunud külalisi vastu võtma neljapäeviti kella kahe ja kuue vahel.

Sellest hetkest peale kohtusid nad võimalikult sageli.

Enamik nende sõpru lootsid peatselt kuulda teadet nende kihlumisest.

Ja nüüd oli krahvil halbu uudiseid, mis põhjustavad Lillianale suurt meelehärmi.

Astudes pika sammuga peaukse poole, märkas krahv talle ust lahti hoidvat ülemteenrit Holmesi.

„Tere päevast, mu isand. Milline ootamatu rõõm.”

„Tulin kohtuma preili Parkeriga ja loodan, et ta on kodus?”

„Seda küll, mu isand.”

„Palun, kas võiksite talle öelda, et sooviksin teda näha?”

„Muidugi, mu isand.”

Krahv ootas närviliselt väikeses mugavas külalis- toas. Viimaste kuude vältel oli ta sageli siin istunud ja Lillianat oodanud ja nüüd püüdis ta iga väiksematki detaili toast meelde jätta, et ei unustaks, kuidas nende kohtumispai- k välja näeb.

Lilliana ilmus ukسلävele.

Ta pikad mustad juuksed olid kuklale palmikutesse kuhjatud ja ta kandis pruunikat kleiti, mis nii hästi ta silmade värviga kokku sobis.

„Kallis!” hüüatas neiu ja tormas krahvi väljasirutatud käte poole. „Milline tore üllatus!”

Krahv haaras neiu käte vahele ja nad embasid.

Mees jumaldas seda, kui väike ja õrn neiu oli ja kuidas ta kiindunult käed ümber tema kaela põimis.

„Kallis, kas läheksime välja jalutama? Ma igatsen aeda näha!”

Lilliana võttis krahvil käest kinni ja juhatas ta suurde aeda. Maja juurde kuulus märkimisväärselt suur krunt ja

neiu isa oli palganud tööle terve meeskonna aednikke, et need selle laitmatult korras hoiaksid.

„Kui veetlevad sirelid,” kommenteeris krahv.

„Sel aastal on nad varajased,” vastas Lilliana. „Tule ja vaata uut roosikaart, mille isa ehitada lasi. Kui suvi kord kätte jõuab, on see üleni roosidega kaetud.”

Justkui elevil laps juhatas Lilliana krahvi aianurka, kus asus piisavalt suur pink, et nad kahekesi puust kaare alla ära mahuksid.

„Mõtletage vaid, kallis, see on koht, kuhu me end ülejäänud maailma eest saame ära peita,” ohkas Lilliana, hoides mehe kätt ja vaadates talle sügavalt silma.

Krahv ohkas tuseselt ja nihkus neiu eemale.

„Ma soovin, et see nii oleks, aga ma kardan väga, et ei saa siin sinuga suvel seda ilu nautida.”

Lilliana vaatas õudusega krahvile otsa. „Mida sa silmas pead?”

Läks hetk aega enne, kui krahv oli end piisavalt kogunud, et selgitama hakata. Ta ei suutnud neiu otsagi vaadata, mõeldes sõnadele, mida ta kohe kuuldavale toob.

Viimaks hakkas ta rääkima ja ta hääl oli emotsioonidest kähe.

„Lilliana, sa tead ju, et ma jumaldan sind, ja maailmas ei ole ühtegi teist naist, keda ma nii palju võiksin armastada. Aga kõigepealt on minu kohus siiski teenida kuningannat ja kodumaad. Olen sõjaväes ja mu saatatus ei ole alati minu kätes. Ja kui ma sulle nüüd ütlen, et sain

alles eile käsu viia oma rügement Indiasse, siis sa pead teadma, et lähen vaid sellepärast, et see on mu kohus.”

„Ei!” karjatas Lilliana, pisarad silma tungimas. „Sa ei saa mind maha jätta!”

„Kallis, mul ei ole tõepoolest valikut. Bombays oli mäss, mis paisus liiga suureks, et sealsed üksused selle maha suruda jõuaksid. Meid paigutatakse ümber, et aidata rahu jalule seada ja kindlustada, et venelaste ähvardav sissetung Põhja-Indiasse ebaõnnestuks.”

Lilliana istus uue roosikaare all pingil ja valas pisaraid. „Kas sa tead, kui kauaks sa ära jääd?”

Krahv raputas pead.

„Ma tõesti kardan, et ei saa seda öelda, aga ma loodan, et tegu on vaid lühikese lähetusega.”

„Ja sa said sellest alles eile teada?”

„Jah. Nagu sa tead, kutsuti mind kohtumisele Tema Majesteedi Kuningannaga Buckinghami paleesse. Mulle ei öeldud, mis audientsi eesmärgiks on, aga kui kohale jõudsin, öeldi, et kohtumise teemaks on Suur Mäng.”

„Suur Mäng?” imestas Lilliana. „Mis see veel on?”

„Juba pikki aastaid on Venemaa püüdnud Tema Majesteedi Kuninganna India impeeriumist tükki endale haarata. Aeg-ajalt tungivad Vene väed Afganistani ja piiril toimuvad kokkupõrked, aga seekord on asi tõsisem ja Vene väed on kogu loode-rannikul muret tekitanud.”

„Ja siis paluti sul Indiasse minna?”